

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Gregorius Cum Sociis C. 24. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

S. GREGORIUS CUM SOCIIS C.

24. Augusti.

Quo tempore rerum Constantius potiebatur, multumque Arrianis ipse etiam Artianus favebat, reperire tergeminos fuit milites (GREGORIVM, THEODORVM & LEONEM dixerunt) qui pluris facerent sacramentum quod Deo, quam quod hæretico dixerant. Proin cum pro Fide sanâ aut mori fortiter, aut pulchrè certè vivere apud animum suum constituisent, in Samum Insulam trajecerunt, ibique templi nescio cuius rûdera velut castra novæ suæ militiæ infederunt. Hic nimirum semper illi in acie contra orcum stare, aut egregii certè triarii inter preces in genua subsidere, quin imò inde ad superos excurrere, cælumque jam non invitum lacrimis & gemitibus tam diu expugnare, quoad emeritis uno eodemque die omnibus beatam vacationem mors felix dedit. Fortè in vicino homo agebat nobilitate opibusque potens, sed cuius felicitatem fortuna leprâ horridâ asperferat. Huic pro valetudine pristinâ supplicanti cælites nostri se objecerunt, monueruntque, ut corpora, quæ ferarum injuriis ad id usque temporis exposita jacebant, terris mandaret; ita fore, ut cum his lepram etiam sepeliret. Enimverò cum studiosè medicos suos ille quæreret, ducem denique pastorem & odorem (quem mirum corpora spargebant) secutus, invenit tandè; & cum primùm oscula his cœpit figere, simul lepram cœpit abstergere. Jamque gratus singulis Divis tumulum, æternum deinde omnibus monumentum monasterium extruxit. *Ex Pet. de Natal.*

Rex noster Christus non tam nitorem vestium, quam

ani-

25. Aug.

VITÆ SANCTORVM.

417

animorum requirit affectum : non inspicit ornamenta corporum, sed considerat merita cordium; nec cinguli operositatem miratur, sed castimonia libidinem restringentis pudicitiam miratur. S. Max. in Vig. Nat.

S. GENESIUS MIMUS M. 25. Augusti.

CUM Comœdias hucusque & risum dedisset GENESIVS, tandem posuit hodie soccos, & cothurnos indutus tragœdiam & sanguinem dedit. Nempe doctissimus Mimus, cum mores ritusque Christianos ad amissim perdidicisset, fabulamque oculis Diocletiani dare instituisset, æger in theatro procumbit, aquasque lustrales multis gemitibus suspirat. Adfunt ex composito socii & undas petenti simul Imperatori ac populo risum propinant. Interea seriò rem agit, aliaque spectacula GENESIO cælum facit. ostendit benè longum scelerum, quæ patrauerat, catalogum, atque his, modò velit, spongiam baptismum promittit. Hic enimverò Christum GENESIVS conclamat, & Christianum se jactat, nimis benè simulare jam doctus. Igitur risus, plausus muneraque missa Mimi artes laudabant. Imperator quoque ludos post ludos sperans milites mittit, qui GENESIVM (Christianum scilicet) ad tribunal raperent. Sed hic secutus ostendit reipsâ Diocletiano, etiam post positam personam, Christianum se esse. Tum enimverò in furorem abire ille, palàm fassus sanguinem se gestire bibere GENESII. Et dedit hic sanguinem ex equuleo pendens, ferreisque uncis lacer & tædis ustulatus. Jamque ultimus actus è fabulâ restabat. Hunc more jam apud Martyres recepto mors gladio absolvit. Et nimirum luxit tunc Romana delicias amissas. at Superi tunc primùm Mi-

S. S.

mo.